

Lag om ersättning till riksdagens ledamöter;

SFS 2016:1108

Utkom från trycket
den 6 december 2016

utfärdad den 24 november 2016.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens innehåll

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om ersättning till talmannen, riksdagens ledamöter och ersättare. Bestämmelserna avser

- ersättning till talmannen (2 kap.),
- arvode till ledamöter och ersättare (3 kap.),
- resekostnadsersättning (4 kap.),
- traktamente (5 kap.),
- övernattningsbostad (6 kap.),
- arbetsrum, introduktion, vidareutbildning samt teknisk och elektronisk utrustning (7 kap.),
- barnverksamhet (8 kap.),
- ålderspension (9 kap.),
- sjukpension (10 kap.),
- efterlevandepension (11 kap.),
- inkomstgaranti (12 kap.),
- omställningsstöd (13 kap.),
- försäkring, rehabilitering och företagshälsovård (14 kap.), och
- överklagande (15 kap.).

Definitioner

2 § I lagen avses med

1. *prisbasbelopp*: prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken,

2. *förhöjt prisbasbelopp*: det förhöjda prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 8 §§ socialförsäkringsbalken,

3. *inkomstbasbelopp*: inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken,

4. *inkomstindex*: inkomstindex enligt 58 kap. 10–12 §§ socialförsäkringsbalken,

¹ Framst. 2015/16:RS7, bet. 2016/17:KU3, rskr. 2016/17:36.

5. *balansindex*: balansindex enligt 58 kap. 22–24 §§ socialförsäkringsbalken, och

6. *Europaparlamentets ledamotsstadga*: Europaparlamentets beslut av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga (2005/684/EG, Euratom).

3 § Med ett helt år avses i lagen 365 dagar. Om viss tid inte kan tillgodoräknas som ett helt år vid beräkningen av antalet hela år ska den tiden ändå anses som ett helt år, om tiden uppgår till minst 270 dagar.

Rätt till ersättning

4 § En ledamot har rätt till ersättning enligt denna lag.

5 § En ersättare har rätt till ersättning på samma sätt som en ledamot, om det inte anges något annat i lagen.

6 § Lagen gäller även för talmannen, om det inte anges något annat i lagen eller annat framgår av sammanhanget.

Tid som ersätts

7 § Bestämmelserna i 3–5, 7 och 14 kap. ska tillämpas från och med den dag då ledamoten tillträder sitt uppdrag till och med 30 dagar efter det att uppdraget upphör.

Bestämmelserna i 4 kap. 2, 5 och 9 §§ och 5 kap. 1, 4 och 5 §§ ska dock,

– i fråga om en nyvald ledamot som tillträder sitt uppdrag i samband med ett riksdagsval, tillämpas från och med den dag då Valmyndigheten fördelat mandaten och fastställt vilka kandidater som valts till ledamöter, och

– i fråga om en nyvald ledamot som utses enligt 14 kap. 18 § vallagen (2005:837), tillämpas från och med den dag då Valmyndigheten utser honom eller henne till ledamot.

Bestämmelserna i 8 kap. ska tillämpas från och med den dag då ledamoten tillträder sitt uppdrag till och med den dag då uppdraget upphör.

8 § För en ersättare för en annan ledamot än talmannen eller ett statsråd eller en statssekreterare, tillämpas 3–5, 7, 8 och 14 kap. endast för den tid som ersättaren enligt bevis utfärdat av Riksdagsförvaltningen ska fullgöra uppdraget. Om uppdraget upphör tidigare än vad som anges i beviset tillämpas dock 8 kap. fram till och med den dag då uppdraget upphör och 3–5, 7 och 14 kap. till och med 30 dagar efter den dag då uppdraget upphör, dock längst till och med den dag som anges i beviset.

Bestämmelserna i 4 kap. 2, 5 och 9 §§ och 5 kap. 1, 4 och 5 §§ tillämpas från och med den dag då Riksdagsförvaltningen utfärdar bevis om att ersättaren ska fullgöra ett uppdrag som ledamot.

Ersättning under ledighet

9 § En ledamot som har beviljats ledighet från sitt uppdrag under minst en månad i följd har rätt till ersättning för den tiden om skälet till ledigheten är offentligt uppdrag, militärtjänstgöring, sjukdom eller något annat förhållande

som omfattas av bestämmelserna om rätt till ledighet för arbetstagare hos Riksdagsförvaltningen. **SFS 2016:1108**

Med ett offentligt uppdrag avses ett uppdrag som ges av riksdagen eller regeringen eller av någon annan efter bemyndigande av riksdagen eller regeringen. En anställning utgör inte ett offentligt uppdrag.

Ersättning lämnas inte för tid då en ledamot är statsråd eller statssekreterare.

Bemyndigande

10 § Riksförvaltningen får meddela tillämpningsföreskrifter till lagen.

Allmänna råd

11 § Riksdagsförvaltningen meddelar allmänna råd till lagen.

2 kap. Ersättning till talmannen

Talmansarvode

1 § Talmannen har rätt till ett månatligt arvode som motsvarar arvodet till statsministern.

Statlig egenpensionsförmån

2 § En talman har inte rätt att ta emot statlig egenpensionsförmån för tid då det utgår talmansarvode eller avgångsersättning på grund av uppdrag som statsråd.

3 kap. Arvode till ledamöter och ersättare

Ledamotsarvode

1 § En ledamot har rätt till ett månatligt arvode som bestäms av Riksdagens arvodesnämnd.

Tilläggsarvode

2 § En vice talman har rätt till ett månatligt tilläggsarvode som uppgår till 30 procent av ledamotsarvodet.

3 § Ordföranden i ett utskott och i EU-nämnden har rätt till ett månatligt tilläggsarvode som uppgår till 20 procent av ledamotsarvodet.

4 § En vice ordförande i ett utskott och i EU-nämnden har rätt till ett månatligt tilläggsarvode som uppgår till 15 procent av ledamotsarvodet.

Sammanträdesarvode i EU-nämnden

5 § En ledamot, suppleant och tillfällig ersättare i EU-nämnden har rätt till sammanträdesarvode för sammanträden som infaller på en måndag, en fredag

och under tid då kammaren inte sammanträder. Detta gäller dock inte ordföranden och vice ordföranden i nämnden.

En suppleant i EU-nämnden som närvarar vid ett sammanträde utan att delta i de beslut som fattas under sammanträdet har rätt till sammanträdesarvode bara om nämnden beslutar det.

Riksdagsförvaltningen bestämmer arvodets storlek.

Arvode som inkomst av anställning

6 § Ledamotsarvode och tilläggsarvode ska anses som inkomst av anställning enligt socialförsäkringsbalken och lagen (1991:1047) om sjuklön. Ledamoten ska därvid anses som arbetstagare.

Arvode vid sjukfrånvaro

7 § Om en ledamot är ledig från sitt uppdrag på grund av sjukdom ska det för samma tid göras ett avdrag från arvodet och tilläggsarvodet och från andra sådana fasta arvoden som avses i 1 § 2 och 4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Ledamoten har vid ledighet enligt första stycket rätt till ersättningar enligt de bestämmelser som gäller för arbetstagare hos Riksdagsförvaltningen.

Avdrag från arvodena och betalning av ersättningarna ska göras enligt de bestämmelser som gäller för arbetstagare hos Riksdagsförvaltningen. För en ledamot gäller dock att arbetsdagsavdrag är detsamma som kalenderdagsavdrag.

8 § Arvode vid föräldraledighet

Om en ledamot är föräldraledig från sitt uppdrag ska det för samma tid göras avdrag från arvodet och tilläggsarvodet och från andra sådana fasta arvoden som avses i 1 § 2 och 4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Ledighet för barns födelse, vård av adoptivbarn eller ledighet med tillfällig föräldrapenning ger rätt till ersättningar enligt de bestämmelser som gäller för arbetstagare hos Riksdagsförvaltningen.

Avdrag från arvodena och betalningen av ersättningarna ska göras enligt de bestämmelser som gäller för arbetstagare hos Riksdagsförvaltningen. För en ledamot gäller dock att arbetsdagsavdrag är detsamma som kalenderdagsavdrag.

Arvodesavdrag på ledamotens egen begäran

9 § Om en ledamot av annat skäl än de som anges i 7 eller 8 § har beviljats ledighet för kortare tid än en månad under tid då arbetsplenum pågår, ska det på ledamotens begäran göras kalenderdagsavdrag för den tiden från arvodet och tilläggsarvodet och andra sådana fasta arvoden som avses i 1 § 2 och 4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag i riksdagen, dess myndigheter och organ.

10 § Riksdagsförvaltningen får kompensera en ersättare för förlorad semester för den del av tjänstgöringen som understiger tolv månader.

4 kap. Resekostnadsersättning

Ersättning för tjänsteresa

1 § En ledamot har rätt till ersättning för sina kostnader för tjänsteresor.

Med en tjänsteresa avses en resa som en ledamot gör som ett led i utövningen av sitt uppdrag som riksdagsledamot och som påbörjas på tjänstestället, under en pågående tjänsteresa eller på en förrättningsort samt avslutas vid tjänstestället eller på en förrättningsort.

Ledamotens bostad på folkbokföringsorten enligt folkbokföringslagen (1991:481) är att betrakta som ledamotens tjänsteställe vid tillämpningen av lagen.

Ersättning för resa före tillträdet av uppdraget

2 § Innan en nyvald ledamot har tillträtt sitt uppdrag har han eller hon rätt till ersättning för sina kostnader för

- resor för att delta i möten som ledamotens partigrupp kallar till,
- resor för att delta i Riksdagsförvaltningens introduktion till uppdraget, och
- en resa till riksdagen för att tillträda uppdraget.

Ersättning för resa vid extraordinär händelse eller av annan icke förutsedd orsak

3 § En ledamot har, även i fall som inte omfattas av 1 §, rätt till ersättning för sina kostnader för en resa som ledamoten gör för att han eller hon måste inställa sig i riksdagen på grund av en extraordinär händelse eller av någon annan orsak som inte har kunnat förutses, under förutsättning att ledamoten inte kan använda sin biljett för resan tillbaka.

Riksdagsförvaltningen eller den som Riksdagsförvaltningen bestämmer får besluta att ersättningen även omfattar resekostnader enligt första stycket för en medföljande person som av särskilda skäl måste resa tillsammans med ledamoten.

Enskild utrikes tjänsteresa

4 § Riksdagsstyrelsen fastställer för varje valperiod ett belopp som en ledamot får använda för enskilda utrikes tjänsteresor. Medel som inte har använts till sådana tjänsteresor ska föras tillbaka till Riksdagsförvaltningen.

Resebeslut

5 § Talmannen beslutar själv om sina tjänsteresor.

Riksdagsförvaltningen eller den som förvaltningen bestämmer beslutar om en ledamots enskilda utrikes tjänsteresa till länder som inte ingår i Europeiska

ekonomiska samarbetsområdet, inte har ansökt om medlemskap i Europeiska unionen och inte är att betrakta som potentiella kandidatländer.

En ledamot får själv besluta om övriga tjänsteresor och om resor enligt 2 och 3 §§.

Ersättningens storlek

6 § Resekostnadsersättning lämnas med ett belopp som motsvarar den faktiska kostnaden för resan. Kostnaden för resa med eget fordon såsom bil, förmanbil, motorcykel eller båt, och som en ledamot har rätt till ersättning för enligt detta kapitel, ersätts dock med ett belopp som Riksdagsförvaltningen bestämmer.

7 § Det finns bestämmelser om utrikes tjänsteresa på uppdrag av partigrupp i riksdagen i lagen (2016:1109) om stöd till partigrupperna för riksdagsledamöternas arbete i riksdagen.

Val av färdmedel

8 § Färdmedel ska väljas med hänsyn till kostnads-, tids-, och miljöaspekter.

Reseräkning

9 § Resenären ska snarast efter en avslutad resa ge in en reseräkning till Riksdagsförvaltningen, dock senast sex månader efter det att resan avslutades.

Parkeringsplats

10 § En ledamot har i mån av tillgång rätt att använda Riksdagsförvaltningens parkeringsplatser.

5 kap. Traktamente

Rätt till traktamente

1 § En ledamot har rätt till traktamente enligt 2–6 §§ om förutsättningarna för avdrag för ökade levnadskostnader enligt 12 kap. 6 och 6 a §§ inkomstskattelagen (1999:1229) är uppfyllda.

Om en nyvald ledamot eller en ersättare som avses i 1 kap. 8 § gör en resa enligt 4 kap. 2 § har han eller hon dock rätt till traktamente endast enligt 4 eller 5 §.

Dagtraktamente vid flerdygnsförrättning

2 § Dagtraktamente lämnas vid flerdygnsförrättning på annan ort i Sverige än Stockholm för varje hel dag som tagits i anspråk för förrättningen. Traktamentet motsvarar en etthundratjugondedel av prisbasbeloppet avrundat till närmaste total kronor. Om förrättningen har påbörjats kl. 12.00 eller senare

på avresedagen eller avslutats kl. 19.00 eller tidigare på hemresedagen utgår ett halvt dagtraktamente.

SFS 2016:1108

Om ledamoten fått fria måltider under en tjänsteresa ska dagtraktamentet minskas med ett belopp fastställt av Riksdagsförvaltningen, om inte måltiden obligatoriskt ingår i priset för transporten på allmänna transportmedel.

Stockholmstraktamente vid flerdygnsförrättning

3 § Vid flerdygnsförrättning i Stockholm lämnas traktamente för varje hel och halv dag som har tagits i anspråk för förrättningen (Stockholmstraktamente). Traktamentet motsvarar hälften av maximibeloppet enligt 12 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) avrundat till närmaste tiotal kronor. Stockholmstraktamente lämnas inte för dag som berättigar till dagtraktamente enligt 2 §, till utlandstraktamente enligt 6 § eller till förrättningsstillägg enligt 7 §.

Stockholmstraktamentet ska inte reduceras om ledamoten fått fria måltider under förrättningen.

Nattraktamente

4 § En ledamot har rätt till ersättning för logikostnad i Sverige (nattraktamente). Nattraktamentet ska motsvara den logikostnad som ledamoten kan visa att han eller hon har haft, dock högst ett högsta belopp som Riksdagsförvaltningen bestämmer. Vid förrättning i Sverige mer än 50 kilometer från ledamotens bostad på hemorten har dock ledamoten rätt till ersättning för den faktiska logikostnad som förrättningen för med sig.

Någon ersättning för logi ska inte betalas om Riksdagsförvaltningen tillhandahållit ledamoten logi utan kostnad.

Oavsett vad som föreskrivs i första och andra styckena ska Riksdagsförvaltningen betala ersättning för faktisk logikostnad vid konferens med utskott, delegation, kommitté eller liknande inom riksdagen samt vid konferens med parti-grupp i riksdagen.

5 § Om ledamoten inte kan visa vilka utgifter han eller hon har haft för logi lämnas ersättning för hel natt med hälften av maximibeloppet enligt 12 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229). Sådan ersättning lämnas dock inte om ledamoten har tillbringat natten på tåg, fartyg eller flygplan och inte heller då fri logi tillhandahållits av annan myndighet, ett trafikföretag eller motsvarande.

Flerdygnsförrättning utomlands

6 § Vid en flerdygnsförrättning utomlands lämnas ersättning för ökade levnadskostnader enligt de villkor och med de belopp som gäller för arbetstagare hos Riksdagsförvaltningen.

Förrättningsstillägg

7 § Vid en endagsförrättning utomlands som varar mer än fyra timmar lämnas ersättning för ökade levnadskostnader enligt de villkor och med de belopp som gäller för arbetstagare hos Riksdagsförvaltningen.

Ersättning för logikostnad i vissa fall

8 § Om en ledamot som inte har kunnat få bostad i Riksdagsförvaltningens bostadsbestånd har högre logikostnader än det högsta belopp som kan betalas enligt 4 § första stycket, har ledamoten rätt till en högre ersättning för logi, om det finns särskilda skäl för det.

Ersättning för logikostnad vid ledighet

9 § Om en ledighet har pågått i mer än 90 dagar i följd, ska Riksdagsförvaltningen betala ersättning för logikostnad bara om det finns särskilda skäl.

Ersättning för bostad på folkbokföringsorten i vissa fall

10 § Om det finns synnerliga skäl får Riksdagsförvaltningen, efter ansökan av en ledamot, betala ersättning för kostnad som är förenad med bostaden på folkbokföringsorten men där natraktamente inte betalas för denna eller någon annan egen bostad. Ersättningen får inte överstiga det högsta belopp som kan betalas enligt 4 § första stycket.

6 kap. Övernattningsbostad**Rätt till övernattningsbostad**

1 § Riksdagsförvaltningen ska utan kostnad tillhandahålla en ledamot som har rätt till natraktamente enligt 5 kap. 1 § övernattningsbostad. Med övernattningsbostad avses en övernattningslägenhet eller ett övernattningsrum inom Riksdagsförvaltningens bostadsbestånd eller ett motsvarande boende.

Rätten att disponera en övernattningsbostad enligt första stycket är personlig och får inte överlåtas av ledamoten.

2 § Riksdagsförvaltningen beslutar om vilka övernattningsbostäder ur Riksdagsförvaltningens bostadsbestånd som ska ställas till respektive partigrups förfogande.

Bostäderna ska fördelas i proportion till antalet valda ledamöter som har rätt till övernattningsbostad enligt 1 § första stycket.

Gruppkansliet svarar för fördelningen av bostäderna till ledamöterna i partigruppen.

Utflyttning från en övernattningsbostad i Riksdagsförvaltningens bostadsbestånd

3 § En ledamot som inte blir återvald efter att ha kandiderat i ett riksdagsval ska flytta ut ur sin övernattningsbostad senast en vecka efter valdagen.

En ledamot som lämnar riksdagsuppdraget under en valperiod ska flytta ut ur sin övernattningsbostad senast en vecka efter den dag uppdraget upphört.

4 § En ledamot som inte kandiderar i ett ordinarie riksdagsval ska lämna sin övernattningsbostad senast den 31 juli valåret. Ledamoten får dock behålla bostaden även efter den tidpunkten så länge det är nödvändigt för att fullgöra riksdagsuppdraget.

En ledamot som inte kandiderar i ett extra val ska lämna sin övernattningsbostad senast en vecka efter valdagen.

Ersättares boende

5 § En ersättare ska normalt överta den ordinarie ledamotens övernattningsbostad. Om detta inte är möjligt ska Riksdagsförvaltningen utan kostnad tillhandahålla ersättaren ett ersättarrum.

Rätten till övernattningsbostad och ersättarrum är personlig och får inte överlåtas till någon annan.

Ersättares utflyttning

6 § En ersättare ska lämna övernattningsbostaden när den ordinarie ledamoten kommer tillbaka från sin ledighet.

En ersättare ska lämna ersättarrummet senast en vecka efter det att uppdraget som ersättare upphört.

Ersättning för egen övernattningsbostad

7 § En ledamot som är bosatt mer än 50 kilometer från Riksdagshuset och på hemorten för sin privata användning har en bostad inrättad för permanent boende, har rätt till ersättning för en övernattningsbostad som är belägen inom 50 kilometer från Riksdagshuset.

Ersättningen får högst uppgå till det belopp per månad som Riksdagsförvaltningen bestämmer.

7 kap. Arbetsrum, introduktion och vidareutbildning samt teknisk och elektronisk utrustning

Rätt till arbetsrum

1 § Riksdagsförvaltningen ska tillhandahålla en ledamot ett arbetsrum i riksdagens lokaler.

Rätten att disponera ett arbetsrum är personlig och får inte överlåtas av ledamoten.

Fördelning av arbetsrum

2 § Riksdagsförvaltningen beslutar om vilka arbetsrum som ställs till respektive partigrupps förfogande. Gruppkansliet svarar för fördelningen av rummen till ledamöterna i partigruppen.

Utflyttning från arbetsrum

3 § En ledamot som inte återväljs efter att ha kandiderat i ett riksdagsval ska lämna sitt arbetsrum senast en vecka efter valdagen.

En ledamot som lämnar riksdagsuppdraget under en löpande valperiod ska lämna sitt arbetsrum senast en vecka efter det att uppdraget upphört.

4 § En ledamot som inte kandiderar i ett ordinarie riksdagsval ska lämna sitt arbetsrum senast den 31 juli valåret. Ledamoten får dock behålla rummet efter den tidpunkten så länge som det är nödvändigt för att han eller ska kunna fullgöra sitt riksdagsuppdrag.

En ledamot som inte kandiderar i ett extra val ska lämna sitt arbetsrum senast en vecka efter valdagen.

Ersättares rätt till arbetsrum eller ersättarrum

5 § En ersättare ska normalt överta den ordinarie ledamotens arbetsrum. Om detta inte är möjligt ska Riksdagsförvaltningen tillhandahålla ersättaren ett ersättarrum för arbete.

Rätten att disponera den ordinarie ledamotens arbetsrum eller ett ersättarrum är personlig och får inte överlåtas av ersättaren.

Ersättares utflyttning

6 § En ersättare ska lämna den ordinarie ledamotens arbetsrum när denne kommer tillbaka från sin ledighet.

En ersättare ska lämna ett ersättarrum för arbete senast en vecka efter det att uppdraget upphört.

Introduktion och vidareutbildning

7 § Riksdagsförvaltningen får tillhandahålla ledamöterna en introduktion till uppdraget som ledamot av riksdagen. Introduktionen ska vara inriktad på arbetsformerna i riksdagen.

Riksdagsförvaltningen får även erbjuda ledamöterna språkutbildning och annan vidareutbildning inom ramen för uppdraget som ledamot av riksdagen.

8 § Det finns bestämmelser om stöd till språkutbildning för ledamöterna i lagen (2016:1109) om stöd till partigrupperna för riksdagsledamöternas arbete i riksdagen.

Teknisk och elektronisk utrustning

9 § Riksdagsförvaltningen ska tillhandahålla en ledamot sådan teknisk och elektronisk utrustning som behövs för att utföra uppdraget som ledamot i riksdagen.

10 § En ledamot som är ledig från uppdraget får behålla den tekniska och elektroniska utrustningen. Om det finns särskilda skäl, får utrustningen dock krävas tillbaka under ledigheten.

11 § Riksdagsförvaltningen får besluta om ersättning för de kostnader som en ledamot har för att han eller hon inom riksdagsuppdraget använder någon annan teknisk och elektronisk utrustning än utrustning som tillhandahålls av Riksdagsförvaltningen.

1 § En ledamot har i mån av platstillgång rätt till tillfällig barnverksamhet för barn i åldern ett till och med tolv år. Rätten gäller ledamotens egna barn; barn till ledamotens make eller maka, registrerade partner eller sambo; barn till en person som lever i ett parförhållande med ledamoten utan att de har ett gemensamt hushåll och barn som är familjehemsplacerade hos ledamoten.

2 § Barnverksamheten är avgiftsfri.

9 kap. Ålderspension

Rätt till ålderspension

1 § Om pensionsrätt tillgodoräknas en ledamot enligt bestämmelserna i detta kapitel, har ledamoten rätt till ålderspension.

Pensionsrätt

2 § Pensionsrätt tillgodoräknas en ledamot för varje månad som han eller hon har fått arvode eller sjukpension enligt 4 §. Pensionsrätt för tid före 2010 ska dock tillgodoräknas enligt vad som anges i 5–7 §§.

3 § Pensionsrätten för en månad utgör 0,72 procent av den del av underlaget enligt 4 § som inte överstiger 0,625 inkomstbasbelopp och 2,40 procent av den del av underlaget som överstiger 0,625 men inte 2,5 inkomstbasbelopp.

Underlaget för pensionsrätten

4 § Underlaget för pensionsrätten utgörs av

1. talmansarvode enligt 2 kap. 1 §,
2. ledamotsarvode enligt 3 kap. 1 §,
3. tilläggsarvode enligt 3 kap. 2–4 §§, och
4. arvode enligt 1 § 2 och 4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Vid beräkningen av underlaget ska till arvoden enligt 1–4 läggas avdrag som gjorts enligt 3 kap. 7 och 8 §§.

Om en ledamot under en månad har fått sjukpension, och då inte har haft rätt till arvode enligt första stycket, utgörs underlaget för pensionsrätten i stället av det arvode som ligger till grund för sjukpensionen, omräknat med förändringen av inkomstindex mellan det år arvodet avser och det år pensionsrätten avser.

Pensionsrätt för tid före 2010

5 § Pensionsrätt för tid före 2010 utgör

1. för tid som talman 2 520 kronor, multiplicerat med det antal dagar före 2010 som talmansuppdraget har fullgjorts, delat med 30,4,
2. för tid som ledamot 773 kronor, multiplicerat med det antal dagar före 2010 som ledamotsuppdraget har fullgjorts, delat med 30,4, och
3. 2,40 procent av tilläggsarvode enligt 3 kap. 2–4 §§, arvode enligt 1 § 1–4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myn-

digheter och organ som har utbetalats under åren 2001–2009 och arvode enligt 1 § 3 nämnda lag i dess lydelse före den 1 juli 2003 för uppdrag i Riksdagens revisorer under tiden 2001–juni 2003.

6 § Vid tillämpning av 5 § ska

1. tid med sjukpension som grundas på talmansarvode jämställas med tid som talman,
2. tid med sjukpension som grundas på ledamotsarvode jämställas med tid som ledamot, och
3. tid som ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009 jämställas med tid som ledamot.

7 § Pensionsrätt enligt 5 och 6 §§ ska inte tillgodoräknas, i den mån ledamoten har rätt till egenpension enligt lagen (1988:589) om ersättning m.m. till riksdagens ledamöter eller motsvarande äldre lagstiftning.

Pensionsrätt enligt 5 och 6 §§ ska inte heller tillgodoräknas för tid som tillgodoräknas ledamoten som pensionsgrundande enligt artikel 28 i Europaparlamentets ledamotsstadga.

Ålderspensionens storlek

8 § Ålderspension utgör för ett år summan av de pensionsrätter som tillgodoräknas multiplicerat med 1,19. Varje pensionsrätt ska räknas om med förändringen av inkomstindex mellan det år pensionsrätten avser och det år ålderspensionen börjar betalas ut. Pensionsrätt enligt 5–7 §§ ska vid omräkningen anses avse 2009. Om balansindex har fastställts för det år ålderspensionen börjar betalas ut, ska beräkningen i stället göras med hänsyn till detta index.

Om pensionsrätt tillgodoräknas för fler än 360 månader, ska ålderspensionen grundas endast på pensionsrätterna för de senaste 360 månaderna. Pensionsrätt som tillgodoräknas enligt 5–7 §§ ska anses avse det antal månader som motsvarar antalet tjänstgöringsdagar enligt 5 § 1 och 2 delat med 30,4.

9 § Om ålderspensionen börjar tas ut före den månad då ledamoten fyller 65 år ska pensionen minskas med 0,5 procent för varje månad som återstår till den månad då han eller hon fyller 65 år.

Om uppehåll görs i utbetalningen före den månad då ledamoten fyller 65 år, ska ålderspensionen, när den åter betalas ut, minskas med 0,5 procent för varje månad som den tidigare har tagits ut och som vid den fortsatta utbetalningen återstår till den månad då ledamoten fyller 65 år. Till den del ålderspensionen grundas på pensionsrätt för tid efter det tidigare uttaget ska minskningen inte avse det antal månader som ålderspensionen tidigare tagits ut.

Omräkning av ålderspension

10 § Ålderspensionen ska varje år räknas om med hänsyn till förändringen av inkomstindex för föregående år och det år som pensionsutbetalningen avser dividerat med talet 1,016. För ett år då balansindex har fastställts ska beräkningen i stället göras med hänsyn till detta index.

Tilläggsbelopp

11 § En ledamot som vid sin avgång, dock senast vid utgången av riksmötet 2013/14, har fyllt 50 år och fullgjort minst sex hela år i riksdagen har rätt till ett tilläggsbelopp till ålderspensionen enligt vad som anges i denna paragraf och i 12 §.

Tilläggsbeloppet utgör skillnaden mellan jämförelsebeloppet enligt 15–19 §§ eller 20 § och ålderspensionen för samma år. Om ålderspensionen har tagits ut före den månad då ledamoten fyller 65 år, ska det bortses från den minskning som detta leder till.

I antalet fullgjorda hela år i riksdagen enligt första stycket ska inräknas tid som ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009. I antalet fullgjorda hela år i riksdagen ska också inräknas tid då en ledamot har varit statsråd, om statsrådstiden har påbörjats före 2003 och inte gett rätt till statsrådspension.

Förmånstiden

12 § En ledamot har rätt till ålderspension tidigast från och med den månad då han eller hon fyller 61 år och längst till och med den månad då ledamoten avlider.

Ålderspension som understiger 0,025 inkomstbasbelopp för ett år ska inte betalas ut.

Tilläggsbelopp lämnas inte för tid före den månad då ledamoten fyller 65 år.

13 § Tilläggsbelopp ska inte betalas till en ledamot som har rätt till egenpension enligt lagen (1988:589) om ersättning m.m. till riksdagens ledamöter eller motsvarande äldre lagstiftning.

14 § Ålderspension ska inte betalas samtidigt med talmansarvode eller ledamotsarvode. Ålderspension ska inte heller betalas samtidigt med arvode eller övergångsersättning enligt Europaparlamentets ledamotsstadga.

Jämförelsebelopp

15 § Jämförelsebeloppet ska beräknas som antalet fullgjorda hela år, högst tolv, i riksdagen, senast vid utgången av riksmötet 2013/14, delat med tolv och multiplicerat med

1. 11,5 procent av den del av underlaget enligt 16 § som inte överstiger 7,5 förhöjda prisbasbelopp,

2. 65 procent av den del av underlaget som överstiger 7,5 men inte 20 förhöjda prisbasbelopp, och

3. 32,5 procent av den del av underlaget som överstiger 20 men inte 30 förhöjda prisbasbelopp.

16 § Underlaget för beräkningen av jämförelsebeloppet enligt 15 § utgörs av medeltalet av de arvoden enligt 17 § som en ledamot har haft under fem kalenderår närmast före avgångsåret. Arvodena för de fyra första kalenderåren ska därvid räknas om till nivån för det sista kalenderåret före avgångsåret med hjälp av prisbasbeloppet.

Kan en ledamot inte tillgodoräknas arvoden för fem kalenderår enligt första stycket, utgörs underlaget enligt 15 § av medeltalet av beloppen för de hela kalenderår som kan tillgodoräknas.

Kan endast ett helt kalenderår tillgodoräknas, utgörs underlaget av arvodet för det året.

Kan inte ett helt kalenderår tillgodoräknas, utgörs underlaget av det genomsnittliga arvodet för de hela kalendermånader som kan tillgodoräknas multiplicerat med tolv.

17 § Arvode som avses i 16 § är

1. talmansarvode enligt 2 kap. 1 §,
2. ledamotsarvode enligt 3 kap. 1 §,
3. tilläggsarvode enligt 3 kap. 2–4 §§,
4. arvode enligt 1 § 1–4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ,
5. arvode enligt 2 kap. 2 § den upphävda lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet, och
6. arvode till statsråd, om statsrådstid inräknas enligt 18 §.

18 § I antalet fullgjorda hela år i riksdagen ska inräknas tid som ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009. I antalet fullgjorda hela år i riksdagen ska också inräknas tid då en ledamot har varit statsråd, om statsrådstiden har påbörjats före 2003 och inte har gett rätt till statsrådspension.

19 § Jämförelsebeloppet ska knytas an till prisbasbeloppet för året före avgångsåret och räknas om vid förändring av prisbasbeloppet.

20 § Vid beräkning av tilläggsbelopp för den som har varit talman före 2010 utgörs jämförelsebeloppet, om det blir högre än beloppet enligt 15–19 §§, av det belopp som han eller hon skulle ha fått i talmanspension från och med den månad då han eller hon fyller 65 år enligt de bestämmelser om talmanspension som gällde vid utgången av 2009.

Ansökan

21 § Den som vill ha ålderspension ska ansöka om det hos Statens tjänstepensionsverk.

Ålderspension kan tidigast betalas från och med den månad då ansökan kommer in till Statens tjänstepensionsverk.

Beslut

22 § Beslut i frågor om ålderspension enligt detta kapitel fattas av Statens tjänstepensionsverk.

10 kap. Sjukpension

Rätt till sjukpension

1 § En ledamot har rätt till sjukpension för tid då han eller hon får hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken.

För rätt till sjukpension enligt första stycket krävs det att arbetsförmågan på grund av sjukdom eller någon annan nedsättning av den fysiska eller psykiska prestationsförmågan har blivit helt eller i det närmaste helt nedsatt under uppdragstiden och att arbetsförmågan oavbrutet är nedsatt i sådan omfattning till dess att ledamoten får hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning.

2 § Sjukpension lämnas längst till och med månaden före den månad då ledamoten fyller 65 år eller, om ledamoten avlider dessförinnan, till och med den månad då dödsfallet inträffar.

Underlaget för sjukpensionen

3 § Underlaget för sjukpensionen utgörs av de arvoden som anges i 9 kap. 4 § första stycket för den månad då arbetsförmågan blev helt eller i det närmaste helt nedsatt, multiplicerat med tolv. Efter de fem första åren utgörs underlaget endast av de arvoden som avses i 9 kap. 4 § första stycket 1 och 2.

Sjukpensionens storlek

4 § Sjukpensionen uppgår till

1. 15 procent av den del av underlaget enligt 3 § som inte överstiger 7,5 prisbasbelopp,
2. 75 procent av den del av underlaget enligt 3 § som överstiger 7,5 men inte 20 prisbasbelopp, och
3. 37,5 procent av den del av underlaget enligt 3 § som överstiger 20 men inte 30 prisbasbelopp.

5 § Sjukpensionen ska på ett underlag enligt 3 § upp till 7,5 prisbasbelopp minskas med sådan ersättning enligt socialförsäkringsbalken på grund av arbetsskada som avser samma inkomstbortfall som sjukpensionen.

6 § Sjukpensionen ska knytas an till prisbasbeloppet för det år då arbetsförmågan blev helt eller i det närmaste helt nedsatt och räknas om vid förändring av prisbasbeloppet.

Anmälningsskyldighet

7 § Den som får sjukpension är skyldig att senast inom en månad från Försäkringskassans beslut anmäla till Statens tjänstepensionsverk att sjukersättningen eller aktivitetsersättningen upphör eller att hel sådan förmån minskas till partiell förmån.

Återkrav

8 § Om sjukpension felaktigt har betalats ut på grund av att anmälningsskyldigheten enligt 7 § inte fullgjorts, ska pensionstagaren betala tillbaka det felaktigt utbetalda beloppet.

Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) ska tas ut på det återkrävda beloppet från den dag då uppgifterna senast skulle ha lämnats.

Återkravet och kravet på ränta får efterges helt eller delvis, om det finns särskilda skäl för det.

Ansökan

9 § Den som vill ha sjukpension ska ansöka om det hos Statens tjänstepensionsverk.

Sjukpension lämnas inte för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

Beslut

10 § Beslut i frågor om sjukpension enligt detta kapitel fattas av Statens tjänstepensionsverk.

11 kap. Efterlevandepension**Rätt till efterlevandepension**

1 § Efterlevandepension lämnas efter den som vid sin död

1. var ledamot av riksdagen,
2. fick sjukpension enligt denna lag, eller
3. fick ålderspension enligt denna lag som för ett år överstiger 1,5 inkomstbasbelopp.

Med den som avses i första stycket 3 jämföras den som har fyllt 65 år och hade haft rätt till ålderspension som överstiger 1,5 inkomstbasbelopp för ett år om pensionen hade börjat tas ut.

2 § Efterlevande maka eller make som stadigvarande sammanbodde med ledamoten när ledamoten avled har rätt till efterlevandepension.

Med efterlevande maka eller make jämföras en ogift person som stadigvarande sammanbodde med en ogift ledamot när ledamoten avled. Detta gäller dock bara om personen tidigare hade varit gift med eller hade eller hade haft barn med den ledamot som avlidit eller som väntade barn med ledamoten när dödsfallet inträffade.

Efterlevande barn har också rätt till efterlevandepension.

3 § Om det inte finns någon efterlevande maka eller make har det eller de barn som har rätt till efterlevandepension efter den som vid sin död var ledamot av riksdagen rätt till den pension som skulle ha tillkommit en maka eller make. Efterlevandepension som tillkommer flera barn gemensamt ska delas lika mellan dem.

Förmånstid

4 § Efterlevandepension till maka eller make och till efterlevande barn lämnas från och med månaden efter dödsfallet.

5 § Efterlevandepension till maka eller make lämnas under sex år från och med månaden efter dödsfallet.

Från och med det sjunde året efter den månad då dödsfallet ägde rum ska efterlevandepension lämnas om den ledamot som har avlidit var född 1959 eller tidigare, och ledamoten före 2010 hade fullgjort minst sex hela år i riksdagen. Detta gäller dock bara om äktenskapet ingicks eller samboförhållandet inleddes senast den 31 december 2009 och senast den dag då ledamoten fyllde

60 år. Sådan efterlevandepension lämnas längst till dess den efterlevande maken eller maken ingår äktenskap.

I antalet hela år i riksdagen inräknas tid som ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009.

6 § Efterlevandepension lämnas till och med den månad då den som har rätt till pensionen avlider. Efterlevandepension till barn lämnas dock längst till och med den månad då barnet fyller 20 år.

Efterlevandepensionens storlek

7 § Make eller make har rätt till efterlevandepension efter den som vid sin död var ledamot av riksdagen med för år räknat

1. ett belopp som motsvarar 1,2 prisbasbelopp,
2. 45 procent av underlaget enligt 9 § till den del det överstiger 7,5 men inte 20 inkomstbasbelopp under det första året och 30 procent av denna del av underlaget under de följande fem åren, och
3. 22,5 procent av underlaget enligt 9 § till den del det överstiger 20 men inte 30 inkomstbasbelopp under det första året och 15 procent av denna del av underlaget under de följande fem åren.

8 § Efterlevande barn har rätt till efterlevandepension efter den som vid sin död var ledamot av riksdagen med för år räknat med

1. 10 procent av underlaget enligt 9 § till den del det inte överstiger 7,5 inkomstbasbelopp,
2. 25 procent av underlaget enligt 9 § till den del det överstiger 7,5 men inte 20 inkomstbasbelopp, och
3. 12,5 procent av underlaget enligt 9 § till den del det överstiger 20 men inte 30 inkomstbasbelopp.

Underlaget för efterlevandepensionen

9 § Underlaget för efterlevandepensionen utgörs av de arvoden som avses i 9 kap. 4 § första stycket och som betalades ut vid dödsfallet.

Efterlevandepension efter den som vid sin död fick sjukpension eller ålderspension

10 § Efterlevandepension efter den som avses i 1 § första stycket 2 och 3 till maka eller make betalas under tid som avses i 5 § med 35 procent av den sjukpension eller ålderspension som betalades ut vid dödsfallet.

11 § Efterlevandepension efter den som avses i 1 § första stycket 2 och 3 till barn betalas under tid som avses i 6 § med 20 procent av den sjukpension eller ålderspension som betalades ut vid dödsfallet.

12 § Om det inte finns någon efterlevande make, ska belopp enligt 10 § tillfalla de barn som har rätt till efterlevandepension enligt 11 §. Ett belopp som är gemensamt för flera barn ska delas lika mellan dem.

Efterlevandepension till maka eller make i vissa fall

13 § Riksdagsförvaltningen ska betala efterlevandepension till maka eller make under tid som anges i 5 § andra stycket med ett belopp som följer av 7–9 §§ eller 10–12 §§, men beloppet ska enligt 7–9 §§ multipliceras med antalet hela år i riksdagen, högst tolv, som den avlidne hade fullgjort före 2010, dividerat med talet tolv.

I antalet hela år i riksdagen ska tid som ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009 räknas in.

I antalet hela år ska däremot inte tid som har tillgodoräknats den som har avlidit som pensionsgrundande enligt artikel 28 i Europaparlamentets ledamotsstadga räknas in.

14 § Efterlevandepensionen ska anknytas till prisbasbeloppet för det år då dödsfallet inträffade och räknas om vid förändring av prisbasbeloppet.

Ansökan

15 § Den som vill ha efterlevandepension ska ansöka om det hos Statens tjänstepensionsverk.

Efterlevandepension lämnas inte för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

Beslut

16 § Beslut i frågor om efterlevandepension enligt detta kapitel fattas av Statens tjänstepensionsverk.

12 kap. Inkomstgaranti och efterlevandeskydd**Tillämpningsområde**

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om stöd för övergång till förvärvsarbete, inkomstgaranti och efterlevandeskydd.

Bestämmelserna gäller för de ledamöter som har valts in i riksdagen eller trätt in som ersättare före valet till riksdagen 2014.

Bestämmelserna gäller också för en ledamot som har valts in i riksdagen genom valet 2014 eller inträder senare, om han eller hon tidigare har varit ledamot av riksdagen och har ett beslut om inkomstgaranti samt garantitiden vid återinträdet inte har löpt ut.

Bestämmelsen i 20 § andra stycket gäller inte för en tidigare ledamot som den 1 maj 2014 har ett beslut om inkomstgaranti och garantitiden då inte har löpt ut.

Syfte

2 § Syftet med inkomstgarantin är att skapa en ekonomisk trygghet för en avgående ledamot i den omställningssituation som uppstår när han eller hon lämnar riksdagen. Garantin är inte avsedd som en varaktig försörjning.

3 § När en ledamot som inte har fyllt 65 år lämnar riksdagen ska Riksdagsförvaltningen erbjuda honom eller henne ett stöd för att kunna övergå till förvärvsarbete.

4 § Den som har nyttjat ett erbjudande enligt 3 § ska på begäran av Riksdagsförvaltningen redovisa vilka åtgärder han eller hon har vidtagit för att övergå till förvärvsarbete.

Rätt till inkomstgaranti

5 § Den som har varit ledamot och som före 65 års ålder lämnar riksdagen efter minst tre hela års sammanhängande tid i riksdagen har rätt till inkomstgaranti från och med den tidpunkt då arvodet upphör.

I den sammanhängande tiden i riksdagen inräknas tid som ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009.

Rätt till inkomstgaranti gäller inte för tid då ledamoten får ålderspension eller sjukpension enligt denna lag.

6 § Ledighet som har beviljats av riksdagen eller av talmannen, eller sjukfrånvaro, begränsar inte rätten till inkomstgaranti.

7 § Inkomstgarantin betalas ut efter ansökan enligt 28 § från och med den dag då arvodet upphör och gäller, med de begränsningar som framgår av 8 § första stycket, 8 § andra stycket 1 och 2 och 20 §, till och med månaden innan den månad då ledamoten fyller 65 år eller, om ledamoten avlider dessförinnan, till och med den månad då dödsfallet inträffar.

Om ledamoten återinträder som ledamot upphör och förskjuts garantin för den tid uppdraget varar.

8 § För den som har varit ledamot i riksdagen kortare sammanlagd tid än sex hela år gäller inkomstgarantin under ett år.

För den ledamot som lämnar riksdagen efter en sammanlagd tid av minst sex hela år i riksdagen gäller inkomstgarantin

1. i längst två år om ledamoten inte har uppnått 40 års ålder,
2. i längst fem år om ledamoten har uppnått 40 men inte 50 års ålder, och
3. längst till ingången av den månad då ledamoten fyller 65 år om han eller hon har uppnått 50 års ålder.

I den sammanlagda tiden i riksdagen inräknas tid som ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009.

9 § Om det finns särskilda skäl får den tid under vilken garantin gäller enligt 8 § första stycket och 8 § andra stycket 1 och 2 förlängas med högst ett år. I ett sådant beslut kan garantin bestämmas till ett lägre belopp.

Inkomstgaranti vid partiell sjuk- eller aktivitetsersättning

10 § Inkomstgaranti får beviljas en ledamot som har lämnat sitt uppdrag och får partiell sjukersättning eller partiell aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken.

Underlaget för beräkningen av inkomstgarantin

11 § Underlaget för beräkningen av inkomstgarantin de första fem garantiåren utgörs av följande arvoden som betalas vid avgångstillfället:

1. ledamotsarvode enligt 3 kap. 1 §,
2. tilläggsarvode enligt 3 kap. 2–4 §§, och
3. månatliga arvoden enligt 1 § 2 och 4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Från och med det sjätte garantiåret beräknas inkomstgarantin bara på det ledamotsarvode som betalades vid avgångstillfället.

Talmannens arvode vid avgångstillfället utgör underlag för beräkningen av hans eller hennes inkomstgaranti.

Inkomstgarantins storlek

12 § Under det första garantiåret lämnas inkomstgaranti med ett månatligt belopp som uppgår till 80 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 40 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp. För tiden därefter lämnas inkomstgaranti med ett månatligt belopp som motsvarar följande andelar av garantiunderlaget i förhållande till ledamotens sammanlagda tid i riksdagen:

1. 66,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 33 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst tolv år,

2. 60,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 30,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst elva år,

3. 55,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 27,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst tio år,

4. 49,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 24,75 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst nio år,

5. 44,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 22 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst åtta år,

6. 38,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 19,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst sju år, och

7. 33,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 16,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst sex år.

I den sammanlagda tiden i riksdagen inräknas tid som ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009.

Värdesäkring av garantibeloppet

13 § För den som har varit ledamot i riksdagen under minst sex hela år ska den fastställda inkomstgarantin knytas till det prisbasbelopp som gällde för avgångsåret och omräknas vid förändring av detta belopp.

14 § Inkomstgarantin ska minskas med vad ledamoten får i form av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken under den tid inkomstgarantin betalas.

15 § Inkomstgarantin ska minskas med det belopp i svensk valuta som motsvarar vad ledamoten får i arvode enligt artikel 10 i Europaparlamentets ledamotsstadga.

Om en ledamot som har inkomstgaranti samtidigt tar mot övergångsersättning enligt artikel 13 i Europaparlamentets ledamotsstadga, ska inkomstgarantin minskas med det belopp i svensk valuta som motsvarar vad ledamoten får i övergångsersättning.

16 § Inkomstgarantin ska minskas med följande inkomster:

1. inkomst som är pensionsgrundande enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken,
2. inkomst av anställning eller uppdrag utomlands som inte beskattas i Sverige,
3. delpension enligt kollektivavtal,
4. pension och livränta i andra fall än som avses i 14 §,
5. andra kontanta förmåner på grund av anställning eller uppdrag än dem som avses i 1–4.

Minskningen ska motsvara den procentandel som anges för varje särskilt fall i 12 § av den sammanlagda inkomst enligt denna paragraf som per år överstiger ett prisbasbelopp.

17 § Om den som har inkomstgaranti samtidigt även tar emot avgångsförmåner på grund av uppdrag som statsråd, statlig chefsanställning eller kommunalt förtroendeuppdrag, och avgångsförmånerna ska minskas med hänsyn till andra inkomster, får minskningen justeras om det behövs med hänsyn till de sammanlagda effekterna av de olika regelsystemen. Statens tjänstepensionsverk beslutar efter samråd med berörda utbetalare om en sådan justering.

18 § Om det inte föreligger rätt till inkomstgaranti under ett helt kalenderår, ska endast inkomster som hänför sig till den tid då rätt till inkomstgaranti föreligger räknas med vid minskningen.

Minskningen ska fördelas på det antal kalenderdagar som garantin betalas.

Pensionsgrundande inkomst och beskattning

19 § Under de första fem åren ska inkomstgarantin jämföras med inkomst av anställning. För tiden därefter ska inkomstgarantin jämföras med inkomstgrundad ålderspension enligt socialförsäkringsbalken.

Av 67 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) följer att inkomstgaranti inte utgör arbetsinkomst.

Jämknings av inkomstgaranti

20 § Om det är skäligt får en inkomstgaranti dras in helt eller delvis (jämknings) om garantitagaren

1. förvärvsarbetar i väsentlig omfattning åt någon annan och inte tar ut skälig ersättning för detta arbete,

2. redovisar inkomst av aktiv näringsverksamhet och denna har reducerats på grund av avdrag för

- avsättning till periodiseringsfond,
- avsättning till upphovsmannakonto,
- avsättning till expansionsfond,
- eget pensionssparande,
- underskott av annan verksamhetsgren,

3. redovisar inkomst av passiv näringsverksamhet där det ingår arbetsinkomster, eller

4. har dömts för brott som har medfört att garantitagaren skilts från uppdraget som riksdagsledamot eller har dömts för brott av sådan allvarlig art att det framstår som sannolikt att garantitagaren skulle ha skilts från uppdraget som riksdagsledamot om han eller hon hade varit kvar i riksdagen.

Utöver vad som följer av första stycket får inkomstgaranti som gäller i mer än ett år jämkas om garantitagaren inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att övergå till förvärvsarbete. Vid bedömningen av jämningsfrågan ska särskilt beaktas om och hur den som tar emot förmånen har tagit del av det omställningsstöd som avses i 3 §.

21 § Ett beslut om jämkning gäller omedelbart, om inte något annat beslutas.

Rätt till efterlevandeskydd

22 § Ett arvsberättigat barn, som inte fyllt 20 år, till den som vid sin död var berättigad till inkomstgaranti enligt 8 § andra stycket har rätt till efterlevandeskydd. Med ett arvsberättigat barn jämställs ett barn som har mottagits i adoptionssyfte.

23 § Om det finns särskilda skäl får efterlevandeskydd beviljas en efterlevande maka eller make eller den som enligt 11 kap. 2 § jämställs med efterlevande maka eller make. Ett sådant beslut kan omprövas.

Utbetalningstid för efterlevandeskyddet

24 § Efterlevandeskydd till barn betalas till utgången av den månad då barnet fyller 20 år. Efterlevandeskydd till make eller därmed jämställd betalas under högst fem år. Efterlevandeskyddet upphör vid utgången av den månad då den berättigade avlider.

Efterlevandeskyddets storlek

25 § Efterlevandeskyddet lämnas per kalenderår med ett belopp som för varje berättigad motsvarar ett prisbasbelopp.

Beslut i frågor om inkomstgaranti och efterlevandeskydd

26 § Riksdagens arvodesnämnd ska besluta om en ledamots rätt till inkomstgaranti när ledamoten har lämnat riksdagen.

27 § Riksdagens arvodesnämnd beslutar efter skriftlig ansökan om

1. förlängning av inkomstgaranti enligt 9 §,
2. inkomstgaranti vid partiell sjuk- eller aktivitetsersättning enligt 10 §,
3. efterlevandeskydd enligt 22–23 §§, och
4. eftergift enligt 35–36 §§.

Riksdagens arvodesnämnd beslutar även i frågor om jämkning av inkomstgaranti enligt 20 §.

Beslut om förmåner enligt första stycket 1–3 kan inte beviljas för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

Utbetalning av inkomstgaranti och efterlevandeskydd

28 § Den som vill att inkomstgaranti eller efterlevandeskydd ska betalas ut ska skriftligen ansöka om det hos Statens tjänstepensionsverk. Utbetalning får inte ske för längre tid tillbaka än sex månader före ansökan om utbetalning.

Lämnande av uppgift

29 § När en ledamot har lämnat riksdagen ska Riksdagsförvaltningen till Riksdagens arvodesnämnd lämna de uppgifter som nämnden behöver för att kunna fastställa ledamotens rätt till inkomstgaranti enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Riksdagsförvaltningen ska på begäran till Riksdagens arvodesnämnd överlämna de uppgifter som en tidigare ledamot har lämnat till förvaltningen enligt 4 §.

30 § Den som ansöker om eller tar emot inkomstgaranti ska på begäran lämna sådana uppgifter till Riksdagens arvodesnämnd som nämnden behöver för sin prövning av ett ärende enligt bestämmelserna i detta kapitel.

31 § Den som ansöker om utbetalning enligt 28 § ska skriftligen lämna sådana uppgifter som Statens tjänstepensionsverk behöver för att kunna bedöma sökandens rätt till utbetalning av inkomstgaranti eller efterlevandeskydd. Uppgifterna ska lämnas på heder och samvete.

Om begärda uppgifter inte lämnas får Statens tjänstepensionsverk hålla inne vidare utbetalningar.

Om den som har beviljats utbetalning av inkomstgaranti får väsentligt ändrade inkomstförhållanden och dessa kan antas påverka rätten till utbetalning ska han eller hon utan särskild begäran lämna uppgift om detta till Statens tjänstepensionsverk.

32 § Arbetsgivare och andra som har betalat ut ersättning eller förmån ska på begäran av Statens tjänstepensionsverk lämna de uppgifter om en namngiven person som är av betydelse för tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel.

Den som inte fullgör sin skyldighet enligt första stycket får föreläggas att fullgöra skyldigheten. Föreläggandet får förenas med vite.

33 § Skatteverket ska till Statens tjänstepensionsverk lämna uppgifter om inkomst som är pensionsgrundande enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken,

om uppgifterna har betydelse i ett ärende om inkomstgaranti enligt bestämmelserna i detta kapitel.

34 § Skatteverket ska på begäran lämna Riksdagens arvodesnämnd sådana uppgifter om en namngiven person som har betydelse i ett ärende om jämkning av inkomstgaranti enligt 20 § 1–3. Detsamma gäller uppgifter som har betydelse för frågan om inkomstgaranti enligt 37 §.

Återkrav

35 § Om inkomstgarantin har betalats ut med ett för högt belopp ska garantitagaren betala tillbaka mellanskillnaden. Detsamma gäller om garantin har jämkats. Ett belopp som ska betalas tillbaka ska, när det är lämpligt, i stället avräknas mot kommande utbetalningar av inkomstgarantin.

Avräkning enligt första stycket får inte ske förrän beslutet har vunnit laga kraft.

Om det finns särskilda skäl får återkravet efterges helt eller delvis.

Återkrav framställs av Statens tjänstepensionsverk.

36 § Om inkomstgarantin har betalats ut med ett för högt belopp och mellanskillnaden inte har betalats tillbaka inom en månad efter det att ett krav på återbetalning har framställts, ska garantitagaren betala ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) för tid därefter till dess betalning sker. Detsamma ska gälla om garantin har jämkats. Om det finns särskilda skäl får kravet på ränta efterges helt eller delvis.

Bestämmelserna i första stycket gäller också om garantitagaren försummat att lämna uppgifter som behövs för att kunna bestämma det belopp som ska betalas tillbaka. I ett sådant fall ska ränta tas ut från den dag då uppgifterna senast skulle ha lämnats in.

Inkomstgaranti efter jämningsbeslut

37 § Om inkomstgaranti har jämkats enligt 20 § får garantitagaren, när nya förhållanden har inträtt, på nytt ansöka om inkomstgaranti med återopande av de nya förhållandena.

Om ett beslut om jämkning enligt första stycket har grundat sig på att garantitagaren gjort avsättning till periodiseringsfond, upphovsmannakonto eller expansionsfond och beloppet därefter helt eller delvis har återförts till beskattning, ska frågan om inkomstgaranti för det år då återförandet skedde prövas på yrkande av garantitagaren.

13 kap. Omställningsstöd och efterlevandeskydd

Tillämpningsområde

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om omställningsstöd och efterlevandeskydd.

Omställningsstödet består av

1. stödåtgärder som erbjuds vid avgången från riksdagen, och
2. ekonomiska förmåner under en omställningstid (ekonomiskt omställningsstöd).

Syfte

2 § Syftet med omställningsstödet är att underlätta för den som har varit riksdagsledamot att övergå till förvärvsarbete.

Stödåtgärder för omställning

3 § När en ledamot som inte har fyllt 65 år lämnar riksdagen ska Riksdagsförvaltningen erbjuda honom eller henne ett stöd för att kunna övergå till förvärvsarbete.

4 § Den som har nyttjat ett erbjudande enligt 3 § ska på begäran av Riksdagsförvaltningen redovisa vilka åtgärder han eller hon har vidtagit för att övergå till förvärvsarbete.

Ekonomiskt omställningsstöd

5 § Den som har varit ledamot av riksdagen har rätt till ekonomiskt omställningsstöd

1. i tre månader, om ledamoten har tillhört riksdagen under en sammanhängande tid om minst ett år,

2. i sex månader, om ledamoten har tillhört riksdagen under en sammanlagd tid om minst två år,

3. i ett år, om ledamoten har tillhört riksdagen under en sammanlagd tid om minst fyra år, eller

4. i två år, om ledamoten har tillhört riksdagen under en sammanlagd tid om minst åtta år.

Ekonomiskt omställningsstöd uppgår till 85 procent av det arvode som avses i 3 kap. 1 §. Stödet ska betalas från och med den dag då arvodet upphör.

Ekonomiskt omställningsstöd enligt första stycket ska jämföras med inkomst av anställning enligt 59 kap. 8 § socialförsäkringsbalken.

6 § När ett stöd enligt 5 § har upphört får ytterligare ekonomiskt omställningsstöd beviljas för högst ett år i taget om

1. ledamoten under avgångsåret hade fyllt minst 55 år,

2. ledamoten vid avgången hade tillhört riksdagen under en sammanlagd tid om minst åtta år, och

3. det finns särskilda skäl.

Vid bedömningen av om det finns särskilda skäl ska avseende fästas vid

1. om och hur ledamoten har nyttjat de stödåtgärder som avses i 3 § eller vilka åtgärder han eller hon annars har vidtagit för att söka övergå till förvärvsarbete, och

2. ledamotens personliga och ekonomiska förhållanden.

Stöd enligt första stycket får beviljas om det finns särskilda skäl, även om förutsättningarna i 1 och 2 inte är uppfyllda. I sådana fall får stödet beviljas i högst ett år.

Stöd som avses i första och tredje styckena får uppgå till högst 45 procent av det arvode som avses i 3 kap. 1 §. Stödet ska jämföras med inkomstgrundad ålderspension enligt socialförsäkringsbalken.

7 § Vid beräkning av tider enligt 5 och 6 §§ ska hänsyn inte tas till tid då ledamoten har fått ålderspension eller sjukpension enligt bestämmelser i denna lag.

Ledighet som har beviljats av riksdagen eller av talmannen begränsar inte rätten till förmåner enligt detta kapitel. Detsamma gäller vid sjukfrånvaro.

8 § Rätten till ekonomiskt omställningsstöd gäller längst till och med månaden innan den månad då ledamoten fyller 65 år eller, om ledamoten avlider dessförinnan, till och med den månad då dödsfallet inträffar.

Stödet ska betalas månadsvis.

9 § Utbetalning av ekonomiskt omställningsstöd ska upphöra om ledamoten återinträder i riksdagen.

När en ledamot åter lämnar riksdagen gäller 5 och 6 §§ i tillämpliga delar.

10 § Ekonomiskt omställningsstöd enligt 6 § ska knytas an till det prisbasbelopp som gällde för avgångsåret och omräknas vid förändring av detta belopp.

11 § Av 67 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) följer att ekonomiskt omställningsstöd enligt 5 och 6 §§ inte utgör arbetsinkomst.

Avräkning av annan ersättning eller inkomst

12 § Ekonomiskt omställningsstöd ska minskas med vad ledamoten får i form av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken under den tid stödet betalas.

Ekonomiskt omställningsstöd ska minskas med det belopp i svensk valuta som motsvarar vad ledamoten får i form av arvode enligt artikel 10 i Europaparlamentets ledamotsstadga.

Om en ledamot som har ekonomiskt omställningsstöd samtidigt tar emot övergångsersättning enligt artikel 13 i Europaparlamentets ledamotsstadga minskas stödet med det belopp i svensk valuta som motsvarar vad ledamoten får i övergångsersättning.

13 § Ekonomiskt omställningsstöd ska minskas med följande inkomster:

1. inkomst som är pensionsgrundande enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken,
2. inkomst av anställning eller uppdrag utomlands som inte beskattas i Sverige,
3. delpension enligt kollektivavtal,
4. pension och livränta i andra fall än som avses i 12 §, och
5. andra kontanta förmåner på grund av anställning eller uppdrag än dem som avses i 1–4.

Minskningen ska ske med den sammanlagda inkomsten enligt denna paragraf som per år överstiger ett prisbasbelopp.

14 § Om den som har ekonomiskt omställningsstöd samtidigt även tar emot avgångsförmåner på grund av uppdrag som statsråd, statlig chefsanställning eller kommunalt förtroendeuppdrag, och avgångsförmånerna ska minskas med hänsyn till andra inkomster, får minskningen justeras om det behövs med hänsyn till de sammanlagda effekterna av de olika regelsystemen. Statens tjänstepensionsverk ska efter samråd med berörda utbetalare besluta om en sådan justering.

15 § Föreligger inte rätt till ekonomiskt omställningsstöd under ett helt kalenderår, ska endast inkomster som hänför sig till den tid då rätt till stödet föreligger medräknas vid minskningen.

Minskningen ska fördelas på det antal kalenderdagar som det ekonomiska omställningsstödet betalas.

Jämkning av ekonomiskt omställningsstöd

16 § Om det är skäligt får ett ekonomiskt omställningsstöd dras in helt eller delvis (jämkning) om stödmottagaren

1. förvärvsarbetar i väsentlig omfattning åt någon annan och inte tar ut skälig ersättning för detta arbete,

2. redovisar inkomst av aktiv näringsverksamhet och denna har reducerats på grund av avdrag för

- avsättning till periodiseringsfond,
- avsättning till upphovsmannakonto,
- avsättning till expansionsfond,
- eget pensionssparande,
- underskott av annan verksamhetsgren,

3. redovisar inkomst av passiv näringsverksamhet där det ingår arbetsinkomster, eller

4. har dömts för brott som har medfört att stödmottagaren har skilts från uppdraget som riksdagsledamot eller har dömts för brott av sådan allvarlig art att det framstår som sannolikt att stödmottagaren skulle ha skilts från uppdraget som riksdagsledamot om han eller hon hade varit kvar i riksdagen.

Utöver vad som följer av första stycket får ekonomiskt omställningsstöd enligt 5 § och som gäller i mer än ett år jämkas om stödmottagaren inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att övergå till förvärvsarbete. Vid bedömningen av jämningsfrågan ska särskilt beaktas om och hur den som tar emot stödet har tagit del av det omställningsstöd som avses i 3 §.

17 § Ett beslut om jämkning gäller omedelbart, om inte något annat beslutas.

Rätt till efterlevandeskydd

18 § Ett arvsberättigat barn, som inte har fyllt 20 år, till den som vid sin död var berättigad till ekonomiskt omställningsstöd enligt 5 § första stycket 4 har rätt till efterlevandeskydd. Med arvsberättigat barn ska jämnas barn som har mottagits i adoptionsyfte.

19 § Om det finns särskilda skäl får efterlevandeskydd beviljas en efterlevande maka eller make eller den som enligt 11 kap. 2 § jämställs med efterlevande maka eller make. Ett sådant beslut kan omprövas.

Utbetalningstid för efterlevandeskyddet

20 § Efterlevandeskydd betalas under högst två år.

Efterlevandeskyddet upphör vid utgången av den månad då den berättigade avlider.

Efterlevandeskyddets storlek

21 § Efterlevandeskyddet betalas per kalenderår med ett belopp som för varje berättigad motsvarar ett prisbasbelopp.

Beslut i frågor om ekonomiskt omställningsstöd och efterlevandeskydd

22 § Riksdagens arvodesnämnd ska besluta om en ledamots rätt till ekonomiskt omställningsstöd enligt 5 § när ledamoten har lämnat riksdagen.

23 § Riksdagens arvodesnämnd beslutar efter skriftlig ansökan om

1. förlängt ekonomiskt omställningsstöd enligt 6 §,
2. efterlevandeskydd enligt 18–19 §§, och
3. eftergift enligt 31–32 §§.

Riksdagens arvodesnämnd beslutar även i frågor om jämkning av ekonomiskt omställningsstöd enligt 15 §.

Beslut om förmåner enligt första stycket 1 och 2 kan inte beviljas för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

Utbetalning av ekonomiskt omställningsskydd och efterlevandeskydd

24 § Den som vill att ekonomiskt omställningsstöd eller efterlevandeskydd ska betalas ut ska skriftligen ansöka om det hos Statens tjänstepensionsverk. Utbetalning får inte ske för längre tid tillbaka än sex månader före ansökan om utbetalning.

Uppgiftslämnande

25 § När en ledamot har lämnat riksdagen ska Riksdagsförvaltningen till Riksdagens arvodesnämnd lämna de uppgifter som nämnden behöver för att kunna fastställa ledamotens rätt till stöd enligt bestämmelserna i detta kapitel. Riksdagsförvaltningen ska på begäran till Riksdagens arvodesnämnd överlämna de uppgifter som en tidigare ledamot har lämnat till förvaltningen enligt 4 §.

26 § Den som ansöker om eller tar emot ekonomiskt omställningsstöd ska på begäran lämna Riksdagens arvodesnämnd sådana uppgifter som nämnden behöver för sin prövning av ett ärende enligt bestämmelserna i detta kapitel.

27 § Den som har ansökt om utbetalning enligt 24 § ska skriftligen lämna sådana uppgifter som Statens tjänstepensionsverk behöver för att bedöma sökandens rätt till utbetalning. Uppgifterna ska lämnas på heder och samvete.

Om den som har ansökt om utbetalning inte lämnar begärda uppgifter, får Statens tjänstepensionsverk hålla inne vidare utbetalningar.

Om den som har beviljats utbetalning av ekonomiskt omställningsstöd får väsentligt ändrade inkomstförhållanden och dessa kan antas påverka rätten till utbetalning, ska han eller hon utan särskild begäran lämna uppgift om detta till Statens tjänstepensionsverk.

28 § Arbetsgivare och andra som har betalat ut ersättning eller stöd ska på begäran av Statens tjänstepensionsverk lämna sådana uppgifter om en namngiven person om sådana förhållanden som är av betydelse för tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel.

Den som inte fullgör sin skyldighet enligt första stycket får föreläggas att fullgöra skyldigheten. Föreläggandet får förenas med vite.

29 § Skatteverket ska på begäran lämna Riksdagens arvodesnämnd sådana uppgifter om en namngiven person som har betydelse i ett ärende om jämkning av ekonomiskt omställningsstöd enligt 16 § första stycket 1–3. Detsamma gäller uppgifter som har betydelse för frågan om ekonomiskt omställningsstöd enligt 33 §.

30 § Skatteverket ska till Statens tjänstepensionsverk lämna uppgifter om inkomst som är pensionsgrundande enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, om uppgifterna har betydelse i ett ärende om ekonomiskt omställningsstöd enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Återkrav

31 § Om ekonomiskt omställningsstöd har betalats ut med ett för högt belopp ska stödmottagaren betala tillbaka mellanskillnaden. Detsamma gäller om stödet har jämkats. Ett belopp som ska betalas tillbaka ska, när det är lämpligt, i stället avräknas mot kommande utbetalningar av ekonomiskt omställningsstöd.

Avräkning enligt första stycket får inte ske förrän beslutet har vunnit laga kraft.

Om det finns särskilda skäl får återkravet efterges helt eller delvis.

Krav på återbetalning framställs av Statens pensionsverk.

32 § Om ekonomiskt omställningsstöd har betalats ut med ett för högt belopp och mellanskillnaden inte har betalats tillbaka inom en månad efter det att krav på återbetalning har framställts, ska stödmottagaren betala ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) för tid därefter till dess betalning sker. Detsamma gäller om stödet har jämkats. Om det finns särskilda skäl får kravet på ränta efterges helt eller delvis.

Bestämmelserna i första stycket ska också gälla om stödmottagaren har försummat att lämna de uppgifter som behövs för bestämmande av det belopp som ska betalas tillbaka. I ett sådant fall ska ränta tas ut från den dag då uppgifterna senast skulle ha lämnats in.

Ansökan om ekonomiskt omställningsstöd efter jämningsbeslut

33 § Om ett ekonomiskt omställningsstöd har jämnats enligt 16 §, får stödmottagaren när nya förhållanden har inträtt på nytt ansöka om ekonomiskt omställningsstöd.

Om ett beslut som har fattats med tillämpning av 16 § har grundats på att stödmottagaren har gjort avsättning till periodiseringsfond, upphovsmannakonto eller expansionsfond och beloppet därefter helt eller delvis har återförts till beskattning, ska frågan om stöd för det år då återförandet skedde prövas på yrkande av stödmottagaren.

14 kap. Försäkring, företagshälsovård och rehabilitering**Försäkring**

1 § Riksdagsförvaltningen ska se till att en ledamot är grupplivförsäkrad, tjänstereseförsäkrad och arbetsskadeförsäkrad. Förvaltningen svarar för kostnaden för försäkringarna.

Företagshälsovård

2 § En ledamot har rätt till företagshälsovård i den omfattning som Riksdagsförvaltningen bestämmer.

Ersättning för rehabilitering

3 § Om det finns särskilda skäl kan en riksdagsledamot efter prövning av Riksdagsförvaltningen få ersättning för kostnader för insatser i rehabiliteringssyfte.

15 kap. Överklagande**Beslut av Riksdagsförvaltningen**

1 § Beslut av Riksdagsförvaltningen i ärenden om stödåtgärder för omställning och om tillhandahållande av barnverksamhet får inte överklagas.

Övriga beslut av Riksdagsförvaltningen enligt denna lag får överklagas hos Riksdagens överklagandenämnd.

Beslut av Riksdagens arvodesnämnd

2 § Beslut av Riksdagens arvodesnämnd enligt 12 eller 13 kap. får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Vid överklagande till kammarrätten krävs prövningstillstånd.

Ett beslut enligt 3 kap. 1 § får inte överklagas.

Beslut av Statens tjänstepensionsverk

3 § Beslut av Statens tjänstepensionsverk enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Vid överklagande till kammarrätten krävs prövningstillstånd.

4 § Ett beslut överklagas skriftligt. Klaganden ska i överklagandet ange vilket beslut som överklagas och den ändring i beslutet som han eller hon vill ha.

Överklagandet ska lämnas in till den myndighet som har meddelat beslutet. Det ska ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017 då lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter ska upphöra att gälla.

2. Övergångsbestämmelserna till lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter och ändringar i den lagen ska fortfarande gälla.

På regeringens vägnar

STEFAN LÖFVEN

MORGAN JOHANSSON
(Justitiedepartementet)

